

Sarmīte Ērenpreisa

Pašreizējās kazarmes nav ne par mata galu salīdzināmas ar mūsu veco nometnes plānu. Tā varētu būt cita pasaule, vienīgais, kas ir vēl atpazīstams ir "kamaniņu kalns" aiz nometes un nometnes galvenie vārti un ceļš uz "Derinkrogu". Tāpat viss nometnes līmenis ir nolīdzināts - kur citur bija augšas nometne (pie izcirtuma) un apakšas nometne ar mūra barakām.

Aug, mēs kopmītnē neēdām, bet dabūjām devas, tirgojamies ar ciema (vācu) iedzīvotājiem, lasījām ogas, sēnes, arī mums bija vistas un cūka, pat viena zoss, dārziņš (smilšains). Badu necietam, arī siltums gana, jo mežs pilns malkas, ņem cik gribi, tikai pašam jāzāģē, jācērt, jākrāmē. Utis mums nebija, blusas varbūt, bet blaktis gan - tās izkvēpēja 2 dienu laikā, kamēr mēs gulējām ārā teltīs - romantiski....Varbūt vecākiem nē.

Uguns aprija baznīcu 48. gadā -to labi atceros - mācītājs bija Edgars Ķiploks (vēlāk ASV), ar kura ģimeni mana mamma jau sadraudzējās Hiddesenā, *Frische Quelle*. Viņš ar sievu, meitu Dailu un adoptēto dēlu Māri arī šajā barakā dzīvoja. Otrā galā katoļu baznīca, kur sveces atstātas neuzraudzītas (vai vīraks dedzināts) nodedzināja visu viņu mantību. Mana mamma viņiem atdeva daļu no mūsu segam un palagiem (no Latvijas) u.c. Baraku iezīmešu kartē pirms to sūtīšu. Mārim vecāki bija sadeguši Berlinē (?) un viņu adoptēja Ķiploku ģimene. Dīvainā kārtā Māris ļoti izskatījās pēc tēva jau kā bērns, abiem bija izvalbītas sejas un lūpas - puika bija arī draugs manai masai Maijai, abi stradāja visādus nedarbus. Reiz mežā ielīdusi Maija pazaudēja kurpi, kas bija liela nelaime toreiz - dabūja mājās abi kārtīgas braņas. Daila bija viena no pirmām meitenēm, kas vēl Detmoldas latv. skolā beidza ģimnāziju. Tēvs, māte un Māris ir miruši, bet par Dailu nezinu. Baraku atzīmēšu kartē - tā bija tālāk prom no citām barakām, zīmīgi tuvumā bija peldbaseins - bet TUKŠS!!! Par precību piedāvājumiem nezinu, biju par jaunu...Sarmīte Ērenpreisa.